

Sunt aici By Rozana Mihalache Sunt aici

Sunt aici Είμαι εδώ I am here

de • της • by Rozana Mihalache

21 de nepoeme • 21 ποιήματα • 21 nonpoems
ilustrate de • ζωογραφημένες από την • illustrated by Cătălina Flămânzeanu
și inspirate de • συνειρμολογία από τον • and inspired by Leonard Cohen

Frumoase poeme (de ce să nu le recunoaștem?) minunate imagini (care mi-au readus dorul de Grecia) o călătorie spre sine care m-a luat la bord dar m-a lăsat pe celălalt mal prea curând. Sunt aici Câteva nepoeme pe atât de simple pe atât de frumoase; puterea sentimentelor și a tablourilor (pe alocuri ușor cinematografice parcă trase pe un film vintage) de a te legăna spre un vis de la malul mării. Sunt aici Am găsit cartea ce trebuie pusă în bagajul pentru vacanța din Grecia! Sau cartea ce poate fi citită de cei ce sunt nostalgici la zilele petrecute pe tărâmul zeilor antici! Sau lectura ce ține loc unei vacanțe pe minunatele insule elene! Sunt aici este un volum scris de Rozana Mihalache ce conține 21 de nepoeme cu și despre Grecia. Eu nu am fost în Grecia până acum dar vreau să merg iar prin intermediul acestui volum am călătorit pentru puțin timp direct în inima acestei așezări litorale și îmbietoare. Ceea ce face acest volum să fie special este faptul că este trilingual cu poemele atât în română cât și în engleză în traducerea Silviei Dumitrache și în greacă în traducerea lui Kalliopi Dimou. „Toți bărbații mei m-au scris pe o foaie de hârtie au închis într-o sticlăși mi-au dat drumul să plutesc pe apă,, „În final nu suntem nimic în afară de proiecții în memoria unor străini și miros în genunchii celor pe care i-am iubit Te-am căutat peste tot și voi continua să te caut chiar și atunci când te voi găsi Genunchii mei miros a dor,, Sunt aici un volum atât dar atât de frumos pe care visez să-l recitesc la vară pe o plajă cu Cohen în căști. treceti-o pe listă pentru vara asta că e ce trebuie □ În lunile cu r Se mănâncă stridii Se moare lent Se învață așteptarea Se dezgolesc copacii Se citește Neruda Se asumă durerea Se iubește Pentru că altceva nu mai e de făcut Am iubit până când din mine n-au mai rămas decât oasele și o inimă slăbită care nu folosește nimănui La etajul unu al suferinței noastre Păsările au venit să moară Marțieni beți fac echilibrice sărind într-un picior pe Calea Lactee Și Dumnezeu a uitat de noi cu mult înainte să ni-L construim ca refugiu Genunchii mei miros a dor♥ Sunt aici „Eram mică și am scris un text despre timp. Noroc cu fotografiile Cătălinei Flămânzeanu cea care m-a însoțit pe un drum alunecos către mine însăși și fără să conștientizeze neapărat a documentat tot procesul nașterii mele ca scriitoare adică nepoetă adică cine ce de ce?“ (Rozana Mihalache) Sunt aici.

Mi s-a părut o poezie mediocră citeam fiecare poem sperând ca următorul să fie mai bun (și nu era): Also - traducerea în engleză e pe alocuri jenantă (lunile cu r nu sunt cele care încep cu r ci cele care conțin r de pildă). Aș reveni oricând la ele pentru a mă detașa de haosul cotidian. Ceea ce predomină în poezia Rozanei este vizualul fiecare vers fiecare poem transpunând cititorul mai aproape de străzile pitorești de malul mării albastre: Și mai are ceva aparte fiecare filă este înfrumusețată de simplitatea ilustratelor realizate de Cătălina Flămânzeanu aceste postcarduri fiind inspirate de muzicianul Leonard Cohen. Am simțit briza mării razele soarelui mirosul mâncării și atingerea apei datorită celor 21 de (ne)poeme stimulante și pline de emoție sinceritate iubire fericire și vulnerabilitate. Nu mai țin minte nimic din acel text dar mama a fost atât de impresionată că a chemat niște prieteni în vizită și m-a rugat să-l citesc cu voce tare în fața lor, Timpul a trecut și încă destul de nemilos și nepăsător în fața visului meu. N-am renunțat la a scrie dar nici nu m-am gândit prea mult la ce ar însemna «să fiu scriitoare» să public o carte. Până anul trecut în noiembrie pe

insula Hydra când am început să scriu «ordonat» și cu sens și ideea publicării unei cărți a devenit din ce în ce mai palpabilă: Nepoeme pentru că nu pot încadra într-un gen anume scrierile mele. Plin de locuri comune exprimări uzate. Au fost vreo două imagini care mi-au plăcut totuși. Și apreciez coerența demersului incluzând fotografiile. Aș fi vrut să mă mai plimbe puțin. Sunt aici Superbe fotografiile minunate nepoemele. Atunci am știut că vreau să fiu scriitoare. A mea.Nepoetă pentru că nu știu cine sunt și de ce